Nr 85. ROK 1840 SOBOTA 11 KWIETNIA.

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt urocz. w druk. St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. dziesięć miesięcznie Złp. cztery Nr. pojed. gr. dziesięć

IMIONA RZYMSKIE. Jutro Juliusza P. M.

IMIONA SŁAWIANSKIE. Jutro Lubosłw.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryzkiej	Stopnie zimna podług Reaumura	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
10 6	27" 6" 359	+ 1, 8	2, 13	Wschodni słaby	Pogoda z Chmurami	
2	6, 253	+ 9, 2	2, 26	Pn Wschodni mocny	,,	
10	6, 865	+ 4, 8	2, 03	WPn wschodni średni	,,	

Wiadomości zagraniczne.

— *Londyn* 28 *Marca.* —

Pan Brunów otrzymał już przez depeszę z Petersburga urzędowną wiadomość o mianowaniu go stałym posłem przy tutejszym dworze.

Wczoraj xiężna Northumberland miała posłuchanie u Jej królewskiej mości.

Morning Chronicle raz jeszcze usprawiedliwia postępowanie rządu angielskiego względam Chin: »Ministrowie, mówi ten dziennik między innemi, nie zawikłali nas w wojnę o opium. Kwestya chińska nie jest kwestyą o opium i nie była nią od roku 1838. Nie jest prawdą, że armia indyjska i okręty angielskie są uzbrojone, dla popierania lub strzeżenia handlu, który wprawdzie podług praw angielskich jest prawy, ale podług widzenia rządu chińskiego nieprawy. Kiedy w roku 1838 od czerwca do grudnia, rząd chiński przedsięwziął ostrzejsze kroki przeciw temu handlowi w Kantonie, kupcy angielscy coraz bardziej skłaniali się ku posłuszeństwu, aż nakoniec handel zupełnie ustał, a intendent Elliot przez surowe wykonanie zwojéj zwierzchności, zmusił wszystkie statki handlem tym trudniące się, do opuszczenia rzeki. Chociaż handel opium prawym jest podług widzenia Anglii i teraz dopiero za nieprawy uznany został przez Chiny, jednakże większa część kupców angielskich zaniechała tego handlu zyskownego wprawdzie, ale za karogodny ogłoszonego. Nie uważając na prawa angielskie, chociaż ze szkodą swoją, ulegli nowemu chińskiemu prawu. Ci kupcy, którzy prowadzili jeszcze ten zakazany handel, zostali zagrożeni wygnaniem przez władze chińskie, a nadintendent zatwierdził to postąpienie. Kupcy angielscy wiedzieli że sam wice-król Kantonu przez swego syna miał udział w handlu, widzieli oni paszkwile jakie w tym przedmiocie przylepiano na domach i uważali, że publicznie przedawano między ludem fajki do palenia opium. Wiedzieli że ta roślina makowa w wielu okręgach w Chinach jest uprawianą i że teraz jeszcze żyjący politycy chińscy bronili prawności handlu opium i uprawy téj rośliny. Bawili się oni często wyściganiem się w angielskich statkach na rzece Kantońskiej z pięćdziesięcio wiosłami chińskiemi statkami, które pod flagą cesarską przewoziły opium. Wysocy urzędnicy, z któremi oni mówili o tym handlu, odpowiadali uśmiechając się, że wszyscy o tym handlu wiedzą dobrze. Jednakże angielscy kupcy ulegali władzom chińskim i dla uratowania prawego handlu, ofiarowali się dać oświadczenie na piśmie, że pod karą konfiskaty i wygnania nie tylko

zaniechają handlu opium, ale nawet dopomagać będą władzom chińskim w odkryciu i ukaraniu osób, któreby ten handel prowadziły. To roztropne postępowanie zalecone im zostało przez kapitana Elliot, w skutku otrzymanych przez tegoż od lorda Palmerston i rządu instrukcyi. Instrukcye lorda Palmerston dla lorda Napier w roku 1834 zawierały przy objaśnienin ich przez późniejsze depesze, całą politykę rządu naszego względem Chin. Celem angielskiej polityki jest opiekowanie się rozszerzaniem prawego handlu i prócz tego osiągnienie bezpośredniego na wzajemności ugruntowanego i zaszczytnego związku z rządem i władzami państwa chińskiego. Srodkami, jakie intendentowi ku osiągnieniu tego celu zalecone zostały, były ostrożność w prowadzeniu spraw własnych, a przezorność, pojednanie, przychylność w wszystkich sprawach z Chińczykami; przepisano mu, bacznie na to uważać, kiedyby władze chińskie skłonnemi były prowadzić z niemi handel i to pomyślne usposobienie zwiększać przezornie i starannie. Lord Palmerston ostrzegał nadintendenta Napier, Davies, sir G. Robinson i kapitana Elliot, ażeby nie narażali teraźniejszych stosunków przez niewczesne usiłowanie powiększania i rozszerzania ich. Wzywał on ich aby nie wchodzili w żadne nowe układy i związki z Chińczykami, wyjąwszy nieprzewidziane bardzo naglące przypadki. Jeśliby ukazała się jaka sposobność do podobnych układów, zalecano mu uwiadomić natychmiast o tem rząd angielski, nic jednak pierwéj nie przedsiębrać, póki nie otrzyma wiadomości o postanowieniu ministerstwa spraw zagranicznych. Objęcie brzegów Chińskich i zasięgnienie wiadomości o stanie handlu, uznano pierwsze za potrzebne i pożądane, drugie za obowiązek, tymczasowo jednak ściśle, zalecono im jak najpilniejszą baczność zwracać na okręty które w celu handlowym brzegi chińskie zwiedzają i o to się starać, aby okręty wojenne angielskie nie gwałciły rozporządzeń chińskich. Duch tych instrukcyi objawia się we wszystkich depeszach lorda Palmerston i sir G. Robinson został oddalony z posady intendenta, z powodu uchybienia tymże instrukcyom. Jednakże chociaż polityka angielska w Chinach w teoryi i praktyce ma słuszność, w czemże Chiny nie mają słuszności? Ponieważ zupełne mają prawo przepisywania warunków pod jakiemi chcą prowadzić handel z innemi narodemi, a zatém i znosić handel opium bez względu z jakiej przyczyny, cóż więc takiego uczyniły Anglikom, coby wymagało wojny, i co tylko krwią dałoby się naprawić? Wyliczemy to w kilku słowach. Chińczycy którzy przy rozpoczęciu handlu, żądali mianowania urzędnika, któryby uregulował ten handel i reprezentował koronę angielską, źle postąpili, że takiemu właśnie urzędnikowi, lordowi Napier, wzbronili takich nawet stosunków z władzami chińskiemi jakie powinny być dozwolone, prostemu nawet ejentowi jakiegobądź towarzystwa handlowego, i żądając aby list jego w którym się jako reprezentant tronu angielskiego wyrażał, zmieniony został w prośbę w którejby się niższym wystawił. Chińczycy źle postąpili domagając się od intendenta i kupców angielskich upokarzających warunków, pod któremi jedynie handel miał być im dozwolonym; że wszystkich Anglików bez różnicy uczynili odpowiedzialnemi za postępki niektórych i kazali im za nie odpłacać, że żądali wydania opium w wartości około 2 milionów f. st. że wiarołomnie złamali zawarte układy, i że chcieli aby poddani angielscy podług chińskich praw byli karani.

— *Madryt* 15 *Marca*. —

Donoszą nam że xiąże Vittoryi przedsiewziął rekonesans pod Castellote. Prowincya Cuenca ciągle jest niepokojoną przez karlistów.

Jenerał Carbo w dniu 12 marca zajął wioskę Alpens i wziął w niewolę dowódcę karlistowskiego Fabregas, który się mianował gubernatorem Wich, tudzież kilku członków podrzędnej junty około 30 żołnierzy i jednego urzędnika. Czterech bogatych mieszkańców wzięto na zakładników mającej się zapłacić kontrybucyi. — Kolumna brygadyera Salcado odniosła także w Vedra niejakie korzyści.

— *Lizbona* 16 *Marca*. —

Uwaga publiczna zwróconą jest wyłącznie na bliskie wybory, kortezów, i migueliści, którzy tu zupełnie wstrzymali się od mięszanie się do wyborów, postanowili zaniechać neutralności i odbyli zgromadzenie w stolicy, na którém postanowili utworzyć towarzystwo pod nazwą przyjaciół dawnej monarchii, albo rojalistów, a to w celu wkręcenia między kortezy kilku z ich stronnictwa. Gdy ministrowie dowiedzieli się o tém i zarazém doniesiono im, że migueliści z septembrystami chcą się połą-

czyć, wezwali ich, aby przyłączyli się do chartystów i przyrzekli, że w takim razie wypuszczą na wolność 16 miguelistów, którzy w roku 1837 w Maruotas niedaleko Lisbony spisek uknowali. Gdy miguelíści zgromadzili się aby się naradzić nad tym projektem, otrzymali zawiadomienie od rządu, iż postanowiono bezwarunkowo udzielić przystęp do amnestyi w 1837 roku ogłoszonéj dla tychże 16 miguelistów. To obudziło podejrzenie miguelistów, iż rząd musi mieć plan jakiegoś ważnego zamachu, postanowili przeto połączyć się z septembrystami. Nie zdaje się jednak żeby ten krok miguelistów miał jakie bezpośrednie skutki, albowiem oni nie postarali się o otrzymanie kwalifikacyi do wystąpienia jako wyborcy lub kandydaci.

Rząd w skutku energicznego przedstawienia lorda Howard de Walden, postanowił jak słychać, mianować komisyę, któraby roztrząsała pretensye poddanych angielskich, do narodu portugalskiego. Ale wybory zniweczą może ten zamiar ministrów.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 10 do dnia 11 Kwietnia.

Szamota Stanisław obywatel, Fischer Konstanty obywatel, z Polski; — Rogawski Karol obywatel, z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Kachelski Józef obywatel, Lovitz Katarzyna ob,, do Polski.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 1633.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU W SENACIE RZĄDZĄCYM

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Z mocy upoważnienia przez Senat Rządzący udzielonego do publicznéj podaje wiadomości, iż na dniu 22 b. m. i roku odbywać się będzie w biórach jego licytacya *in plus* przez opieczętowane deklaracje dzierżawy użytku z paszy bydła na błoniu miejskim za rogatką IX. i łąki tamże położonych, a to wedle warunków przez Senat Rządzący pod dniem 14 z. m. ad N. 1,479 zatwierdzonych, z których główniejsze tu wypisują się:

a) Dzierżawa trwać będzie od Igo czerwca roku bieżącego do końca grudnia 1840 roku.

b) Za *praetium* do licytacyi *in plus* ustanowioną została kwota 515 złp. rocznego czynszu, jako dotąd do skarbu opłacana.

c) *Vadium* złożone być będzie winno w kassie głównéj wedle osnowy deklaracyi, która tu niżéj wypisaną jest.

d) Deklaracje o których mowa przez pretendentów składane, przyjmowane będą przez prezydującego w Wydziale Dochodów Publicznych Senatora w dniu wyżéj oznaczonym, li tylko do godziny skończonéj 2giéj po południu.

e) Od téj dzierżawy wyłączają się starozakonni nieucywilizowani.

f) Pretendenci téj dzierżawy znajdą łatwość odczytania innych warunków w kancellaryi Wydziału, niniejszą licytacyą ogłaszającego.

Forma Deklaracyi.

W skutek obwieszczenia Wydziału Dochodów Publicznych z dnia 8 b. m. w *Dzienniku Rządowym* Nro—zamieszczonego, czynię niniejszą deklaracją, że zobowięzuje się za dzierżawę użytków z Błonia miejskiego i łąki po za rogatką IX. położonych, płacić rocznie czynsz w kwocie złp. N. (tu deklarant ilość kwoty literami wyszczególnić winien, a to wedle warunków licytacyi przezemnie przejrzanych i zrozumianych; zaświadczenie kassy głównéj jako należne *vadium* złożyłem, znajduje się na niniejszéj deklaracyi zamieszczone, i proszę o nakaz wydania mi tegoż w razie nieutrzymania się, (tu wyrazić komu, czy jemu samemu lub umocowanemu przez niego, daléj wyszczególnić powinien deklarant datę, imie i nazwisko). Nakoniec ostrzega Wydział pretendentów téj dzierżawy, ażeby deklaracje pod nieważnością, pisane były wyraźnie bez przekreśleń, warunków lub zastrzeżeń i ażeby na wierzchu opieczętowanéj deklaracyi napisaném było, deklaracja co do licytacyi dzierżawy użytku z Błonia przez Wydział Dochodów Publicznych w dniu 8 kwietnia 1840 r. do Nr. 1,633 ogło-

szonéj, tudzież poświadczenie kassy głównéj na złożone *vadium*.

Kraków d. 8 kwietnia 1840 r.

Senator prezydujący
A. Wężyk.

(1r.) *Paprocki* Refer.

Nro 1634.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU W SENACIE RZĄDZĄCYM

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Upoważniony przez Senat Rządzący do publicznéj podaje wiadomości, iż w dniu 22 b. m. i r. odbywać się będzie w biórach jego licytacya *in plus* przez opieczętowane deklaracje dzierżawy dochodu lądowego od budowania galarów na brzegach Wisły i gruntach do dóbr narodowych ekonomii Czernichowskiéj należących, a to wedle warunków przez Senat Rządzący pod dniem 14 marca r. b. do Nru 1,480 zatwierdzonych, z których ważniejsze są:

a) Iż dzierżawa ta trwać będzie od 1go czerwca r. b. do końca miesiąca grud. 1842 r.

b) Iż cena do licytacyi *in plus* ustanowioną została w kwocie złp. 625 rocznego czynszu jako dotąd do Skarbu wpływająca.

c) Iż *vadium* złożone być będzie winno wedle osnowy deklaracyi tu poniżéj wypisanéj.

d) Iż deklaracje o których mowa, składane przez pretendentów przyjmowanemi będą przez prezydującego w Wydziale Dochodów Publicznych Senatora w dniu wyżéj oznaczonym i tylko do godziny skończonéj 2 po południu.

e) Iż od téj dzierżawy wyłączają się starozakonni nie ucywilizowani.

f) Iż inne warunki téj dzierżawy pretendentom mogą być udzielonemi do odczytania w kancellaryi Wydziału Dochodów Publicznych.

Forma Deklaracyi.

W skutek obwieszczenia Wydziału Dochodów Publicznych z dnia 8 b. m. Nr. 1634 w *Dzienniku Rządowym* Nro N. zamieszczonego, czynię niniejszą deklaracją że za dzierżawę dochodu od budowania galarów na brzegach Wisły i gruntach do ekonomii Czernichowskiéj należących, obowięznje się płacić roczny czynsz w kwocie zlp. N. N. (tu deklarant ilość kwoty literami wyszczególnić winien) a to wedle warunków licytacyi przezemnie przejrzanych i zrozumianych. Zaświadczenie kassy głównéj jako należne *vadium* złożyłem znajduje się na niniejszéj deklaracyi zamieszczone i proszę o nakaz wydania mi tegoż w razie nieutrzymania się (tu wyrazić komu, czy jemu samemu, lub umocowanemu przez niego) daléj wyszczególnić powinien deklarant datę, imię i nazwisko. Wreszcie ostrzega Wydział, ażeby deklaracja pod nieważnością pisane były wyraźnie bez przekreśleń, warunków lub zastrzeżeń, i ażeby na wierzchu opieczętowanéj deklaracyi napisaném było. Deklaracja co do licytacyi dzierżawy lądowego w Czernichowie przez Wydział Dochodow Publicznych w dniu 8 kwietnia r. b. do Nru 1,634 ogłoszonéj, tudzież poświadczenie kassy głównéj na złożone *vadium*.

Kraków d. 8 kwietnia 1840 r.

Senator prezydujący
A. Wężyk.

(1r.) *Paprocki*. Referendarz Sen.

Nro 783.

TRYBUNAŁ I. INSTANCYI

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Gdy w massie Grzegorza Bernotowicza w depozycie sądowym Trybunału I. Instancyi Miasta Wolnego Krakowa i Jego Okręgu znajduje się kwota złpolskich 125 gr. 7; przeto Trybunał wzywa wszystkich, kogo to dotyczeć może, ażeby po odebranie takowéj kwoty w terminie trzech miesięcy zgłosili się, w przeciwnym razie kwota ta na rzecz skarbu publicznego przyznaną zostanie.

Kraków dnia 20 lutego 1840.

J. *Kopyciński.*

(2r.) *Librowski* Sekr.

NOTARYUSZ PUBLICZNY

Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do wiadomości, iż wskutek uchwały rady familijnéj w Sądzie Pokoju Okręgu I. na dniu 26 marca r. b. zapadłéj przez Trybunał zatwierdzonéj, odbywać się będzie w domu pod L. 35 przy ulicy Grodzkiéj w dniu 14 b. m. i r. o godzinie 9 rano licytacya różnych ruchomości, i win po Janie K. Pietrzykowskim pozostałych. Chęć licytowania mający z gotowemi pieniądzmi przybyć raczą.

Kraków dnia 10 kwietnia 1840 r.

(3r.) Sebastyan *Korytowski.*